

Co-funded by
the European Union

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Erasmus+ Sport „Walk around the Earth”

Prvi challenge: „Climb the World”

10. dan: Mt. Wilhelm (Papua Nova Gvineja) → Fuji (Japan)

Καλημέρα! Ušli smo u 10. dan našeg putovanja po svjetskim planinama. Na Novoj Gvineji za doručak se često jedu kuhani ili pečeni kaukau (slatki krumpir), gusta kaša od škroba palme sagove koja se po želji zasladi voćem - sago kaša, zatim kuhane banane, tost i jaja. Od voća na otoku uspijavaju banane, mango, papaja, bauhinijski voćnjak (crveno voće izuzetno bogato karotenoidima) te plodovi stabla Sandoricum koetjape (orašasto voće s jestivom jezgrom), kao i mnoge druge tropske vrste.

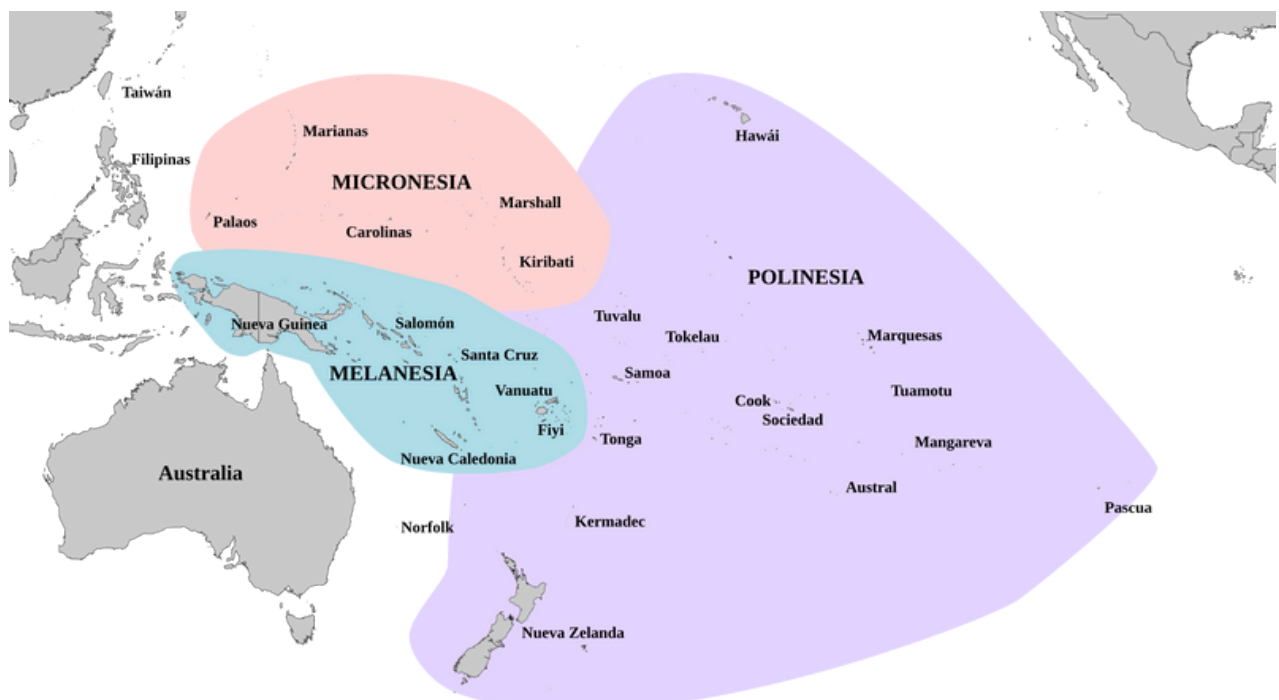
Prolazimo kroz seoska područja u blizini Bismarckova mora. Stanovnici ovih krajeva bave se poljoprivredom – uzgajaju kavu, kakaovac, palmino ulje, kaukau, vaniliju, banane i druge kulture, uzgajaju svinje i kokoši, bave se ribolovom, skupljanjem šumskih plodova i tradicionalnim zanatima (izradom drvenih skulptura i maski, tradicionalnog nakita i pletenih košara).

Jeste li znali da se na Novoj Gvineji govori više od 800 različitih jezika?!

Napuštamo Novu Gvineju i započinjemo plovidbu prema Japanu, rubnim morima i Tihim oceanom. Plovimo replikama Higaki kaisen brodova – tradicionalnih drvenih japanskih trgovačkih i putničkih brodova koji su se koristili od početka 17. do sredine 19. stoljeća.

Nekima od nas već jako nedostaju naši domovi, a u mišićima osjećamo nagomilani umor. Ipak, veseli nas druženje s prijateljima, zajedničko putovanje i istraživanje raznih zanimljivosti.

Oko nas se prostiru brojni otoci i otočiči Melanezije i Mikronezije.

Jeste li znali ove zanimljive činjenice o Melaneziji i Mikroneziji, geografskim i kulturnim regijama Tihog oceana?

- Na otoku Yap u Mikroneziji ljudi su stoljećima koristili iznimno zanimljiv oblik novca zvan Rai. To su golemi, okrugli kameni diskovi s rupom u sredini, od kojih neki mogu biti visoki i do 4 metra! Zanimljivo je da se ti kameni „novčići” ne pomiču. Umjesto toga, svi mještani znaju tko je vlasnik kojeg kamena, čak i ako je potonuo na dno mora.

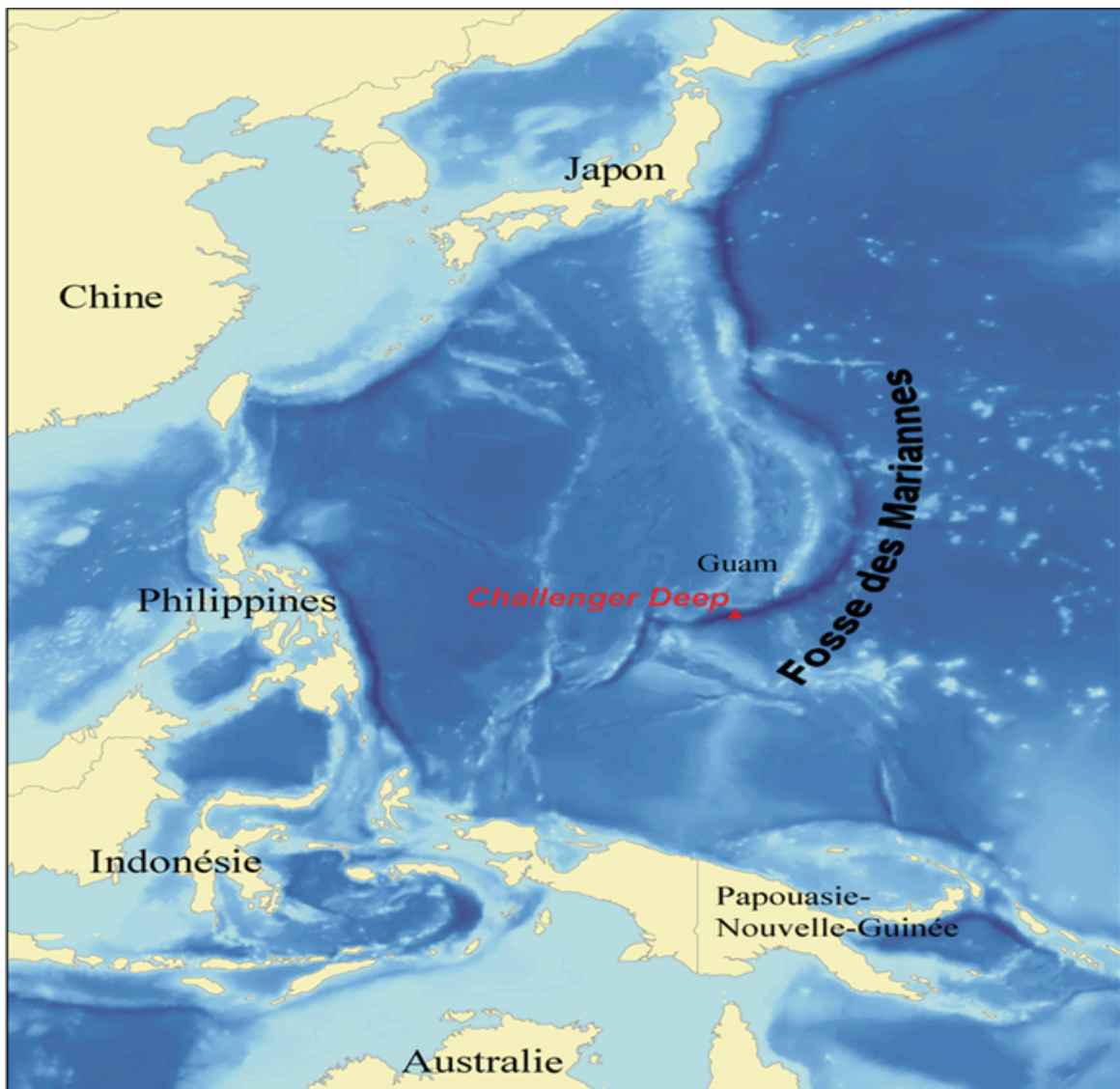

- Iako se Mikronezija prostire na golemoj površini Tihog oceana i obuhvaća više od 600 otoka, ukupna kopnena površina je iznenađujuće mala, manja od površine nekih velikih europskih gradova.
- U državi Chuuk (prije Truk) nalazi se nevjerojatno „podvodno groblje” brodova i aviona iz Drugog svjetskog rata. Zbog velikog broja potopljenih ratnih plovila i letjelica, ovo područje se ubraja među najpoznatija svjetska odredišta za ronjenje, gotovo poput podvodnog muzeja.
- Ime „Melanezija” potječe od grčkih riječi „melas” (crn) i „nesos” (otok), što znači „otoci crnih ljudi”, a odnosi se na tamniju boju kože starijih ljudi ovog područja.
- Država Fidži, koja pripada Melaneziji, često se naziva „otokom sreće” ili turističkom „mekom” zahvaljujući svojim prekrasnim plažama, koraljnim grebenima i iznimno ljubaznim stanovnicima. Njihovo se gospodarstvo u velikoj mjeri oslanja na uzgoj šećerne trske te na turizam, koji je jedan od ključnih izvora prihoda.
- Na otoku Vanuatu dječaci i odrasli muškarci sudjeluju u drevnom ritualu zvanom „Naghol”, koji je poslužio kao inspiracija za moderni bungee jumping. Sudionici skaču s visokih drvenih tornjeva, vezani samo lijanama oko nogu – pravi test hrabrosti.

U jednom trenutku kapetani naših brodova javljaju nam da se nalazimo iznad najdublje točke na svijetu.

Ispod nas je dubina od oko 11 033 metra (točna vrijednost ovisi o izvoru i mjerenjima). Kažu da bi, kada bismo na ovom mjestu „potopili” najviši vrh svijeta, iznad njega i dalje ostalo više od dva kilometra vode do površine oceana.

Najdublja točka zove se Challenger Deep i nalazi se u Marijanskoj brazdi (jarku), na zapadnom dijelu Tihog oceana.

Morali smo istražiti još neke zanimljive činjenice o ovoj lokaciji:

- Dubine najdubljih točaka oceana mjere se posebnim znanstvenim instrumentima. Najčešće se koriste sonari (uređaji koji šalju zvučne valove prema dnu i potom mjere vrijeme njihova povratka), zatim robotske podmornice koje mogu izdržati golemi tlak, a ponekad i posebno izrađene podmornice s ljudskom posadom. Sve te metode redovito potvrđuju približno istu dubinu Marijanske brazde.
- Samo je nekolicina ljudi u povijesti uspjela zaroniti do Challenger Deepa, jer je pritisak ondje nevjerojatan – kao da na tebi stoji pedesetak jumbo jet aviona.
- Najpoznatiji zaron izveo je redatelj James Cameron (poznat po filmu Titanik) koji je 2012. godine samostalno zaronio u posebno dizajniranoj podmornici.
- Što dublje ideš, svjetla je sve manje. Na samom dnu vlada potpuni mrak, a temperatura se kreće između samo 1° C i 4 °C. Pritisak je tisućama puta veći nego na površini, pa su podmornice koje mogu doseći te dubine izrazito debele, čvrste i posebno konstruirane da izdrže ekstremne uvjete.
- Unatoč hladnoći, mraku i golemom tlaku – ipak ima živih bića! Znanstvenici su ondje snimili sitne ribe posebno prilagođene dubokom oceanu, prozirne škampiće, mikrobe koji žive u sedimentu te neobična, gelasta stvorenja koja izgledaju poput malih duhova. Mnoge od tih vrsta ne postoje nigdje drugdje na Zemlji!
- Iako je Challenger Deep jedno od najnedostupnijih mjesta na planetu, znanstvenici su na dnu ipak pronašli tragove ljudskog djelovanja – komadiće plastike, pa čak i plastičnu vrećicu. Ovo otkriće pokazuje koliko daleko dopire utjecaj čovjekovog otpada.

Informacije koje su nam ispričali kapetani brodova jako su nas zainteresirale. Danas smo se ponovno vratili na sjevernu polutku. Iz kasnog proljeća prešli smo natrag u kasnu jesen. Malo prije zalaska sunca doplovljavamo do japanskog otoka Honšua.

Iako se Japan sastoji od nekoliko tisuća otoka, većina stanovnika živi na četiri najveća: Honšuu, Hokaidu, Šikokuu i Kjušuu. Honšu je najveći među njima, a na njemu se nalazi i glavni grad Japana, Tokio.

Tokio je glavni grad Japana, poznat po jedinstvenom spoju tradicije i ultramoderne tehnologije. Kvarтови Shibuya i Shinjuku poznati su po svjetlima, trgovinama i noćnom životu, dok Asakusa i hram Senso-ji čuvaju duh starog Japana.

Tokyo Tower i Tokyo Skytree pružaju spektakularan panoramski pogled na cijeli grad, a za vedrih dana vidi se i planina Fuji. Tokio je središte japanske kulture, mode, umjetnosti i gastronomije.

Dan završavamo usponom na Fuji, najviši vrh Japana i sveti simbol zemlje.

Vrh Fujija se nalazi na 3776 metara nadmorske visine. Okolna jezera (Fuji Five Lakes) i hram (pagoda) Chureito pružaju neke od najimpresivnijih pogleda na ovu planinu. Fuji je upisan na UNESCO-ov Popis svjetske baštine i smatra se jednim od najvažnijih simbola japanske umjetnosti, kulture i duhovnosti.

Zimi je prekriven snijegom i za vedrih dana jasno je vidljiv čak i iz Tokija. Uspon na vrh nije pretjerano zahtjevan, ali hladnoća i sve deblji sloj snijega iznad 1500 metara nadmorske visine čine ga pravom zimskom avanturom.

Današnji dan završavamo na samom vrhu ove prekrasne planine, uz topli čaj i večeru, okruženi tišinom i pogledom na zvjezdano nebo. Καληνύχτα!

Autori:

Juraj Horžić, prof.

Marina Gatara, prof. geografije

Barbara Račić Ovčarić, mag.educ.philol.angl.mag.paed.